

رابطه مشارکت در ورزش با میل به خشونت در محیط کار در معلمان ورزش

آموزش و پرورش شهرستان آمل

فاطمه پرویزی عمران^۱، بهرام صالح نیا^۲

چکیده

هدف از انجام این پژوهش شناخت رابطه بین مشارکت در ورزش با میل به خشونت در محیط کار در معلمان ورزش، آموزش و پرورش است. این پژوهش از نظر ماهیت اجرا پژوهش توصیفی _ پیمایشی می باشد. جامعه آماری آن کلیه معلمان مشغول به خدمت فارغ از جنسیت شهرستان آمل در سال ۹۵ می باشد. تعداد نمونه به صورت تمام شماره که ۱۶۹ نفر انتخاب شده است ابزار گردآوری پرسشنامه محقق ساخته استفاده شده است. برای آزمون فرضیه ها از ضریب همبستگی پیرسون و آزمون فریدمن استفاده و نتایج تحقیق نشان داد که بین مشارکت در ورزش با میل به خشونت در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی داری وجود دارد؛ چرا که سطح معناداری مشاهده شده ($\text{Sig} = 0/0001$) از مقدار خطای پیش بینی شده ($0/01$) کوچکتر می باشد. همچنین نتایج نشان داد که بین مشارکت در ورزش با مولفه های میل به خشونت در محیط کار (خشونت فیزیکی، خشونت روانی، خشونت واکنشی) در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی داری وجود دارد.

کلیدواژه ها: مشارک ورزشی، خشونت، محیط

¹ دبیر تربیت بدنی در آموزش پرورش شهرستان آمل

² عضو هیات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن ایران. Email:bsalehniya@yahoo.com

مقدمه

در عصر حاضر، ورزش به عنوان یک ابزار چند بعدی با تأثیرات گسترده جایگاه و نقش ارزشمند خود را در اقتصاد، سلامتی افراد گذران اوقات فراغت سالم و بانشاط و لذت بخش، در آموزش و پرورش مردم به ویژه نسل نوجوان و جوان، در ایجاد روابط اجتماعی بین مردم، در پیش گیری از ابتلا به بیماری ها، پیش گیری از بسیاری از مفاسد اجتماعی و انحرافات اخلاقی رو به گسترش در جامعه و کاربردهای عدیده دیگری، متجلی ساخته است (کورنین و آلن^۱، ۲۰۱۶).

توسعه تربیت بدنی و ورزش در مقیاس کلان مانند ورزش ملی، منطقه‌ای و یا قاره‌ای موضوعی پیچیده است و برای پرداختن به آن به زمینه‌های علمی و کاربردی مختلف نیاز است. ملل و مناطق مختلف جهان در قبال اعتلای ورزش خود از برخی رویکردها و شیوه‌های علمی و تجربی بهره جسته اند. این شیوه ها از همان آغاز بر پایه مبانی نظری برای شیوه ها و رویکردهای مرسوم برای اعتلا و توسعه ورزش در میان ملل مختلف بنیان یافت. بدین لحاظ یکی از خط‌مشی‌های کلی در توسعه بخش ورزش و تربیت بدنی بعد از انقلاب، تعمیم ورزش و تربیت بدنی به صورتی است که مردم اهمیت آن را پیشگیری از انحرافات روانی و جسمی و تامین سلامت آنها بشناسند (راسخ و سجادی، ۱۳۹۴).

سطح مشارکت افراد در ورزش و سطح برنامه‌های ورزشی در هر جامعه بسیار متنوع است. یکی از راه‌های تدوین اهداف سازمان‌های ورزشی، توجه به سطوح مشارکتی افراد است. میزان مشارکت افراد در سطوح مختلف ورزش بر اهداف و سیاست‌های سازمان‌های ورزشی اثرگذار است و شناسایی سطوح مشارکت در ورزش، به تشکیل سازمان‌ها و انجمن‌های ورزشی متناسب با هر سطح کمک می‌کند. علاوه بر این می‌تواند در اولویت‌بندی اهداف برنامه‌های ورزشی نیز مفید باشد (رفیع پور، ۱۳۷۸).

پاسخ‌های عاطفی هنگام مشارکت در فعالیت‌های ورزشی از اهمیت زیادی برخوردارند. ولی در پژوهش‌های ورزشی به آنها توجه زیادی نشده اند (رقیه هاشم و همکاران^۲، ۲۰۱۱).

مشارکت در ورزش یکی از راه‌هایی است که افراد می‌توانند به کمک آن بر فشارهای جسمی، روحی، روانی و اجتماعی ناشی از زندگی در دنیای متلاطم و پرتنش امروزی فایق آیند. تحقیقات نشان داده اند، اشخاصی که به طور منظم در ورزش مشارکت

می‌کنند، کمتر از دیگران دچار ناراحتی‌های قلبی و عروقی می‌شوند، فشارهای عصبی کمتری را تحمل می‌کنند و از اعتماد به نفس بیشتری برخوردارند، این افراد همچنین به زندگی خوشبین ترند، و کمتر دچار افسردگی می‌شوند.

1 Cronin, L.D., Allen, J

2 Rugayah Hashim, Mohd Anuar Mazuki, Mustaza Ahmad, Zulkifli Baharud-din

مسأله خشونت در محیط کار تا آنجا مهم است که « بحران تمدن » نامیده می شود (بی لانت ، ۲۰۰۲؛ به نقل از مهداد و همکاران، ۱۳۹۲). با این حال ابعاد واقعی مشکل خشونت در محیط کار به خوبی مشخص نشده و مطالعات اخیر نشان می دهد که چهره کنونی خشونت در محیط کار، تنها قله یک کوه یخی عظیم است (قاسمی و همکاران، ۱۳۸۷). اشاعه رفتارهای خشونت بار در بین کارکنان، در سازمان نهایی که باید مورد وثوق و اعتماد مردم باشند، اعتماد عمومی را خدشه دار و در کارکردهای عمومی این سازمان ها اختلال ایجاد می کند. بنابراین ضروری است، رفتارهای خشونت آمیز کارکنان و علل بروز رفتارهایی همچون پرخاشگری نسبت به همکاران و مدیران، به رسمیت شناختن اختیار و اقتدار مدیران و زیر پا گذاشتن مقررات سازمان ریشه یابی شود (جلینک و اهرن ، ۲۰۰۸؛ به نقل از مهداد و همکاران، ۱۳۹۲). تا با برطرف کردن، عوامل به وجود آورنده آنها و تقویت عوامل بروز رفتارهای مؤثر، کارآمد و شهروندی، کارایی و اثربخشی سازمان افزایش یابد. در این پژوهش مشارکت ورزشی به عنوان عامل بوجود آورنده رفتار مؤثر در نظر گرفته شده است.

خشونت در محیط کار معضلی جهانی است و شیوع آن به طور پیوسته در حال افزایش می باشد و به اشکال مختلف خود را نشان می دهد (فارینکو^۱ ، ۲۰۰۶)، که عبارت اند از: خشونت کلامی ؛ مانند ناسزا گفتن، توهین کردن و شاخ و شانه کشیدن. خشونت فیزیکی؛ مانند آسیب رساندن، هل دادن، چاقو زدن، کتک زدن و لگد زدن و خشونت روانی؛ مانند شایعه سازی، مسخره کردن، مشاجره و مزاحمت تلفنی. البته میل به بروز خشونت در محیط های کاری به شکل های دیگری از جمله تخریب دارایی ها، دزدی، درگیری، زورگویی، تجاوز به عنف، آتش افروزی عمدی و قتل های مرتبط به کار نیز خود را نشان می دهد (فلسون^۲ ، ۲۰۰۶).

ورتومن و همکاران^۳ (۲۰۱۶) تحقیقی با عنوان خشونت بین فردی علیه کودکان در ورزش در هلند و بلژیک انجام دادند. نتایج نشان داد که ۳۸ درصد از پاسخ دهندگان تجربه خشونت روانی، ۱۱٪، خشونت فیزیکی، و ۱۴٪ با خشونت های جنسی مواجه شدند

باید توجه نمود که اعمال خشونت آمیز تاثیرات جسمی و روانی مخربی روی پرسنل دارند و مهم ترین این تاثیرات عبارت از ناراحتی، ناامیدی، ترس، افسردگی، احساس عدم امنیت، عدم تمایل به ادامه کار و حتی آسیب های جسمی می باشد (سلیمی و همکاران^۴ ، ۲۰۰۷).

خشونت در محیط کار دارای پیامدهای جسمی، روانی و مالی است و آنچه که اهمیت بیشتری دارد، تکرار این گونه وقایع است که باعث ایجاد آسیب جدی فرد، محیط و روند کار می گردد (مهداد و همکاران، ۱۳۹۲). مهمترین تاثیرات جسمی و روانی اعمال خشونت آمیز بر کارکنان عبارت اند از: ناراحتی، ناامیدی، ترس، فرسودگی، احساس ناامنی، تمایل نداشتن به ادامه کار و حتی آسیب های جسمی (رحمانی و همکاران،

1 Farrenko, T. M

2 Felson, R.B

3 Vertommen, T., Tolleneer, J., Maebe, G., & De Martelaer, K

4 Salimi J, Ezazi Erdi L, Karbakhsh Davari M

۱۳۸۸). همچنین خشونت می‌تواند تبعاتی نیز برای سازمان به همراه داشته باشد که عبارت اند از؛ کاهش روحیه کاری، عصبانیت، غیبت، تغییر شغل، استرس شغلی، کاهش بهره‌وری، ناتوانی و... (قاسمی و همکاران، ۱۳۸۶). از طرفی دیگر رفتارهای خشونت آمیز در سازمان ها، می‌تواند هزینه‌های اقتصادی و اجتماعی مثل خسارت‌های بیمه و کاهش اعتبار را نیز به همراه داشته باشد (آلفونسو سالگوآرو و همکاران^۱، ۲۰۱۱)، همچنین مشخص شده است که اعمال خشونت آمیز می‌توانند تاثیرات نامطلوبی بر کیفیت زندگی و کاری افراد داشته باشد و باعث شوند که افراد در زندگی و کار خود دچار مشکلات فراوان گردند (بویل و همکاران^۲، ۲۰۰۷).

با توجه به مسائل عنوان شده اگر بتوان شیوه‌های مناسب کنترل خشونت در محیط کار را به خوبی شناخت و به مربیان ورزش آموزش داد می‌توان تا حد زیادی به بهبود کیفیت و موفقیت معلمان ورزش کمک کرد. لذا با توجه به مسائل عنوان شده محقق در صدد این است که آیا مشارکت ورزشی معلمان تربیت بدنی می‌تواند با خشونت در محیط کار آنان ارتباط داشته باشد؟

بیان مسئله

ورزش در تمام دوران زندگی از اهمیت زیادی برخوردار بوده است و موجب می‌شود، افراد مکان مناسبی برای گذراندن اوقات فراغت خود داشته باشند و مشارکت در ورزش در تامین سلامت جسمی و روانی تعمیم بهداشت، آمادگی برای فعالیت‌های دفاعی، کسب شادابی و نیل به موفقیت در وظایف حرفه‌ای و شغلی آنان تاثیر بسیار زیادی دارد (رقیه هاشم، ۲۰۱۱)، به همین منظور بهترین و سالم‌ترین راه تخلیه هیجانات و حفظ سلامتی که برای همه اقشار جامعه پیشنهاد می‌شود مشارکت در فعالیت‌های ورزشی است. فعالیت‌های ورزشی چندان فراوان و متنوع گشته است که مشارکت افراد و گروه‌ها در پرتو معیارهای گوناگون چون سن، علاقه، سطح مهارت و غیره دسته‌بندی می‌شود (نقوی و همکاران، ۱۳۹۰).

سطح مشارکت افراد در ورزش و سطح برنامه‌های ورزشی در هر جامعه بسیار متنوع است. یکی از راه‌های تدوین اهداف سازمان‌های ورزشی، توجه به سطوح مشارکتی افراد است. میزان مشارکت افراد در سطوح مختلف ورزش بر اهداف و سیاست‌های سازمان‌های ورزشی اثرگذار است و شناسایی سطوح مشارکت در ورزش، به تشکیل سازمان‌ها و انجمن‌های ورزشی متناسب با هر سطح کمک می‌کند. علاوه بر این می‌تواند در اولویت‌بندی اهداف برنامه‌های ورزشی نیز مفید باشد (رفیع پور، ۱۳۷۸).

بر اساس سلسله مراتب رشد و اصول یادگیری حرکتی، بیشترین و غنی‌ترین تجارب حرکتی در جریان بازی یا تفریحات بدنی فراهم می‌گردد که برای کسب لذت یا سلامتی انجام می‌شود. بنابراین ورزش همگانی اساس سیاستگذاری ورزش جامعه را تشکیل می‌دهد؛ زیرا بدون ترویج القای یک فرهنگ سالم و صحیح اوقات

1 Alfonso salquero, Raquel Martinez-Garcia, Olga Molinero, sara Marquez

2 Boyle M, Koritsas S, Coles J, Stanley J

فراغت که عمدتاً از طریق ورزش همگانی گسترش می‌یابد، مشارکت فعال و منفعل آحاد جامعه به سمت ورزش قهرمانی و حرفه‌ای فراهم می‌شود. در واقع ورزش همگانی زمینه‌ای برای شناسایی و هدایت افراد مستعد به سمت ورزش قهرمان و پر کردن خلاء دموکراسی و اختصاص امکانات برابر به همه شهروندان است (احمدی، ۱۳۸۱).

پاسخ‌های عاطفی هنگام مشارکت در فعالیت‌های ورزشی از اهمیت زیادی برخوردارند. ولی در پژوهش‌های ورزشی به آنها توجه زیادی نشده‌اند (رقیه هاشم، ۲۰۱۱).

طی ۲۰ سال گذشته فعالیت فیزیکی به عنوان هسته‌ی رفتارهای سالم شناخته شده است و با کاهش بیماری‌های مزمن مرتبط با شیوه زندگی همراه بوده است (شاهیان، ۱۳۹۰). مطالعات بسیار زیادی در چندین دهه بر روی مشارکت در ورزش بر بهبود سلامتی انجام گرفته است نتایج این مطالعات به طور صریح نشان داده تمرین برای پیشگیری از بسیاری از بیماری‌ها به کار می‌رود. میشل عنوان می‌کند میانگین سنی در مردم آمریکا افزایش پیدا کرده که نشان دهنده افزایش تمرینات و در نتیجه تاثیری که بر بهتر شدن بیماری‌ها و افزایش پتانسیل ارزشمند در این گونه افراد می‌شود (میتچل و بارلو، ۲۰۱۱).

خشونت مفهومی گسترده دارد و به سختی می‌توان آن را صرفاً در یک بعد تعریف کرد. در مفهوم فیزیکی یا طبیعی خشونت نوعی قدرت یا زور می‌باشد که با تحمیل خود بر سایر پدیده‌ها، اعم از پدیده‌های انسانی یا غیر انسانی، نمایان می‌گردد (فکوهی، ۱۳۷۸). همچنین گلوژ و استراوس در تعریف خشونت، آنرا رفتاری با قصد و نیت آشکار یا رفتاری با قصد و نیت پنهان اما قابل درک برای وارد آوردن آسیب فیزیکی به فرد دیگر می‌دانند (اعزازی، ۱۳۸۰).

خشونت در محیط کار معضلی جهانی است و شیوع آن به طور پیوسته در حال افزایش می‌باشد (هولران، ۲۰۰۶). و به اشکال مختلف خود را نشان می‌دهد (فارینکو، ۲۰۰۶)، که عبارت‌اند از: خشونت کلامی؛ مانند ناسزا گفتن، توهین کردن و شاخ و شانه کشیدن. خشونت فیزیکی؛ مانند آسیب رساندن، هل دادن، چاقو زدن، کتک زدن و لگد زدن و خشونت روانی؛ مانند شایعه‌سازی، مسخره کردن، مشاجره و مزاحمت تلفنی. البته میل به بروز خشونت در محیط‌های کاری به شکل‌های دیگری از جمله تخریب دارایی‌ها، دزدی، درگیری، زورگویی، تجاوز به عنف، آتش افروزی عمدی و قتل‌های مرتبط به کار نیز خود را نشان می‌دهد (فلسون، ۲۰۰۶؛ مارتینکو، دوگلاس و هاروی، ۲۰۰۶).

باید توجه نمود که اعمال خشونت‌آمیز تاثیرات جسمی و روانی مخربی روی پرسنل دارند و مهم‌ترین این تاثیرات عبارت از ناراحتی، ناامیدی، ترس، افسردگی، احساس عدم امنیت، عدم تمایل به ادامه کار و حتی آسیب‌های جسمی می‌باشد. (سلیمی و همکاران، ۲۰۰۷).

از این رو دبیران ورزش در طی ده سال سابقه کاری در مقاطع مختلف مدارس شهرستان آمل، بارها به وضوح شاهد هستیم که انعطاف و صبوری دبیران ورزش در محیط کار نسبت به سایرین، بسیار بالاتر بوده و همیشه سعی دارند محیطی امن و به دور از تنش ایجاد نمایند.

در اغلب موارد هرگاه مشکل و یا تنش و یا اختلاف نظر و سوء تفاهمی بین مدیر و معلمان یا معلمان با یکدیگر و معاونین پیش می آید ، معلم ورزش نقش میانجی داشته و آنها را به سمت صلح و آرامش سوق می داد . با توجه به مسائل عنوان شده محقق در صدد این است که آیا مشارکت ورزشی معلمان تربیت بدنی می تواند با خشونت در محیط کار آنان ارتباط داشته باشد-

اهداف تحقیق

هدف کلی

هدف کلی پژوهش حاضر بررسی رابطه مشارکت در ورزش با میل به خشونت در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل می باشد.

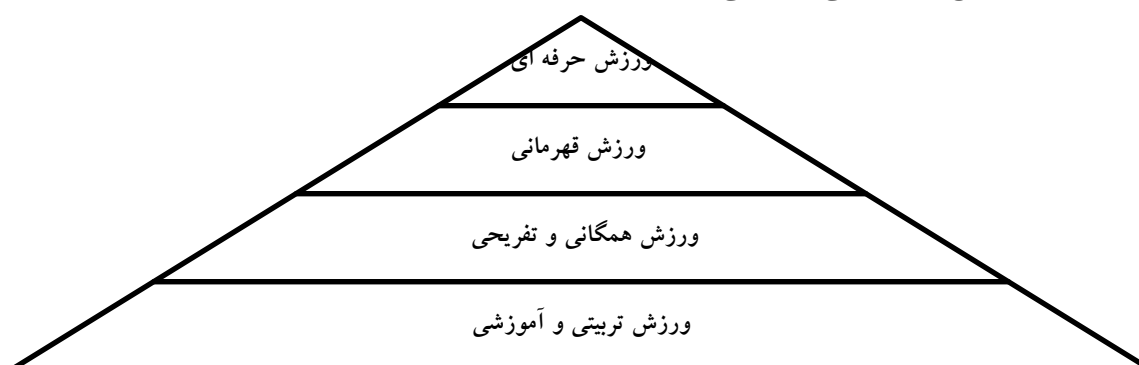
اهداف اختصاصی

بررسی رابطه مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت فیزیکی در معلمان ورزش شهرستان آمل
بررسی رابطه مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت روانی در معلمان ورزش شهرستان آمل
بررسی رابطه مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت واکنشی در معلمان ورزش شهرستان آمل

چارچوب نظری تحقیق

مشارکت در ورزش

مشارکت یک درگیری ذهنی و عاطفی اشخاص در موقعیت های گروهی است که آنان را بر می انگیزد تا برای دستیابی به هدفهای گروهی، یاری دهند و در مسئولیت کار شریک شوند(تورو^۱، ۲۰۱۳). در واقع نوعی انتخاب است که بر اساس آن هر کس مسئولیت انتخاب های خود را بر عهده می گیرد(امیرتاش، ۱۳۸۵). سطوح مشارکت افراد در ورزش و سطح برنامه های ورزشی در هر جامعه بسیار متنوع است. میزان مشارکت افراد در سطوح مختلف ورزش، آثار مختلفی بر فرد دارد. تصویر ۱-۲ یک مدل رایج سلسله مراتبی از سطوح مشارکت ورزشی احاد جامعه را نشان می دهد. در این مدل وسیع ترین دامنه مشارکت به ورزش تربیتی - آموزشی و ورزش همگانی و تفریحی اختصاص دارد. سطوح مشارکت ورزش مردم در این سلسله مراتب تا ورزش حرفه ای به تدریج کاهش می یابد(نبی زاده، ۱۳۸۷).

شکل ۱-۲: سطوح مشارکت افراد در فعالیت های مختلف ورزشی

¹ Toro, M

مشارکت در فعالیت ورزشی از چند طریق در کسب تندرستی و سلامتی موثر است :

- پیشگیری از بیماریها : افرادی که تمرین منظم دارند، آمادگی مناسبی کسب می کنند و خطرات بیماری های ناشی از کم تحرکی را نیز کمتر تجربه می کنند.

درمان بیماری ها و توانبخشی و کاهش علائم ناشی از کم تحرکی مانند ناراحتی قلبی، دیابت، کمر درد و غیره ؛ حتی با بهترین روش های پیشگیری، تعدادی از افراد جامعه به بیماری مبتلا می شوند. بنابر این می توان از تمرین منظم در درمان بیماری ها بهره گرفت.

- نقش فعالیت بدنی در بالا بردن کیفیت زندگی می باشد که از روش های ترویج تندرستی و سلامتی به شمار می روند(مختاری، ۱۳۸۶).

خشونت

خشونت: به صورت رفتار فیزیکی، احساسی و جنسی که به افراد از نظر جسمانی و یا روانی آسیب بزند تعریف می شود(کلیوگ، آکپینار و کوکوگ^۱، ۲۰۱۰).

خشونت در محل کار: خشونت در محل کار بخشی از خطرات شغلی مربوط به محیط کار می باشد. و به صورت زیر تعریف می شود: اعمال خشونت آمیز شامل تهاجم فیزیکی و تهدید به تهاجم به افراد در محل کار. خشونت فیزیکی عبارت است از حمله به طرف افراد با استفاده از دست و پا و یا آدم ربایی و قتل و استفاده از سلاح های سرد و گرم و تهدید یعنی اظهار تمایل به آسیب رساندن شامل تهدید لفظی و فیزیکی و نوشتاری(آقاجانلو و همکاران، ۱۳۸۹).

اهمیت مشارکت در ورزش در عصر حاضر

در دنیای معاصر ، ورزش به عنوان پدیده ای موثر در همه ی جوامع جایگاه ویژه ای پیدا کرده است. ارتباط فعالیت های بدنی و ورزش با علوم مختلف زمینه های جدیدی را برای مطالعه ی انسان فراهم کرده و گستردگی مطالب و مسائل مرتبط با ورزش و تربیت بدنی به حدی است که نیاز به علوم تخصصی و مطالعات ویژه را ایجاد کرده است. در حقیقت امروزه انگیزه مردم دنیا از شرکت در فعالیت ورزشی، رسیدن به درجات بالا و دست یابی به شعار المپیک (سریع تر، بالاتر و قوی تر) نیست، بلکه کسب سلامت، تندرستی، نشاط ، روابط اجتماعی و دوری از بیماری ها، علل مهم شرکت در ورزش است. امروزه پیشرفت علم و بدنبال آن صنعت و تکنولوژی موجبات تغییرات زیادی در زندگی انسانها شده است . نهضت ماشینی شدن جوامع با همه خدمتی که به بشریت کرده ، مشکلات فقر حرکتی را به دنبال داشته است . انسان درگیر زندگی ماشینی بعد از فراغت کار دارای اوقاتی می باشد که با توجه به علایق و امکانات خود، به فعالیت هایی برای

¹ - Celebiog, Akpinar & Kucukog

رفع خستگی ، تمدد اعصاب از قبیل تماشای تلویزیون ، هنر ، ورزش ، تفریح و گردش و غیره می پردازد .
مشارکت در ورزش از جمله فعالیتهای است که می توان با هزینه کمتر و بهره گیری بیشتر و در مقایسه با سایر برنامه ها اجرا کرد. با وجود اینکه تکنولوژی باعث افزایش ایمنی شغلها شده است ، در عوض، فعالیت جسمانی بعضی از شغلها به میزان زیادی کاهش یافته است و بسیاری از آثار نامطلوب محیط اجتماعی ، اقتصادی ، وضع خانوادگی ، وراثت و نظایر آن با استفاده از ورزش می تواند کاهش یافته یا حتی بطور کلی از میان برود. علاوه بر این ورزش به عنوان یکی از فعالیتهای فراغتی از نوع فعال نقش تعیین کننده ای در حفظ سلامتی جسمی و روحی انسانها دارد. داشتن یک زندگی سالم مستلزم داشتن تحرک و فعالیتهای ورزشی است دلیل این امر آن است که بدن انسان برای انجام حرکت و فعالیت ساخته شده است و هرچقدر فرد فعال تر باشد، کارایی او نیز بیشتر خواهد بود. تاثیر انجام فعالیت های بدنی و ورزشی بر ابعاد جسمانی، روحی و روانی و اجتماعی مشهود است. به عبارتی شخص سالم از عوامل آمادگی جسمانی مرتبط با سلامتی همچون استقامت قلبی-عروقی، انعطاف پذیری، قدرت، استقامت عضلانی و ترکیب بدن، با بهره گیری از فعالیتهای بدن استفاده مطلوب را می برد. همچنین مسائل روحی-روانی مانند عزت نفس، پرخاشگری، افسردگی، صبر و حوصله، استرس، اضطراب، شادابی و نشاط و مسائل اجتماعی چون توانمندی، امید به زندگی و آینده، سازگاری با جامعه، روابط اجتماعی و مسئولیت پذیری نیز به نحو مطلوبی تغییر می کنند.

فواید فعالیت های بدنی و ورزش

مشارکت در ورزش و فعالیتهای تفریحی و سرگرمی باعث افزایش پذیرش اجتماعی و همچنین سلامتی و تندرستی می شود، فواید ذهنی و جسمی فعالیت بدنی نیز به خوبی شناخته شده است. مشارکت در این فعالیت ها به عنوان مثال سلامت قلب و عروق را بهبود می بخشد، کاهش استرس و بهبود اعتماد به نفس را به دنبال دارد.

فواید اجتماعی و فرهنگی

فرهنگ حاکم بر مردم متاثر از عوامل مختلف اجتماعی است. این عوامل می توانند باور ها، نگرش ها و عملکردها را تحت تاثیر خود قرار دهند. یکی از پدیده های اجتماعی که در سال های اخیر رشد چشمگیری داشته و آحاد مردم تقریباً تحت تاثیر قرار داده است، تربیت بدنی و ورزش است.

ورزش و اوقات فراغت از نهادهای اجتماعی ثانویه محسوب می شود و در کنار نهاد های اولیه مانند خانواده و آموزش و پرورش دارای کارکردهای بسیاری است تا جایی که برخی تمدن فعلی را تمدن فراغت نامیده اند. بنابراین امروزه ورزش، به حدی از گسترش و توسعه رسیده است که از سوی کارشناسان به عنوان " جهان کوچک در جامعه " قلمداد می شود. به اعتقاد صاحب نظران ورزش، ارزش ها، ساختار و نیرو محرکه جامعه را نشان می دهد و ویژگی های جامعه را منعکس می سازد. به همین دلیل برخی از پژوهشگران بر این عقیده

اند که ورزش آیینی جامعه است و ساختارهای دیگر جامعه مانند ساختار اقتصادی و سیاسی را که مردان از آن سود می برند، منعکس می کنند. زنان و مردان در فرایند جامعه پذیری از طریق ورزش با نوعی دنیای مردانه و زنانه در این زمینه مواجه می شوند. همچنین از طریق ورزش می توان درباره ی سطح پیشرفت اجتماعی و اقتصادی یک جامعه قضاوت کرد، زیرا پیشرفت و توسعه ی ورزش به عوامل اجتماعی و فرهنگی حاکم بر جامعه وابسته است.

کوتاه و فاستر بیان می کنند که برنامه های ورزشی در طولانی مدت به رشد کارکرد اجتماعی و فراهم سازی فرصت هایی برای آموختن مهارت های مهم و اساسی زندگی همچون؛ همکاری نظم، رهبری و خود کنترلی کمک می کند. دانشمندان در مطالعات خود در خصوص رشد اجتماعی وابسته به مشارکت ورزشی به این نتیجه رسیدند که فعالیت های گروهی سبب افزایش مهارت های اجتماعی، روابط بین فردی، مهارت های حل مسئله و رشد اجتماعی افراد می گردد. مشارکت در ورزش و فعالیت های تفریحی افراد را در گروه مستقر می کند و این عاملی برای رشد و تسهیل تعاملات اجتماعی، ساخت قدرت جامعه، کاهش رفتارهای ضد اجتماعی و ترویج هماهنگی قومی و فرهنگی و مشارکت در اجتماع می شود. این منافع به عرصه اقتصادی نیز گسترش می یابد که عبارتند از: مقرون به صرفه بودن، پیشگیری برای سلامتی نیروی کار مناسب و مولد، رشد کسب و کار، گردشگری و اشتغال.

دوستی

پیدا کردن دوستان از فواید شرکت در فعالیت های ورزشی و تفریحی است. بعضی از افراد به خصوص زنان علت اصلی شرکت در فعالیت های ورزشی خود را بودن با دوستان و یافتن دوستان جدید اعلام کرده اند، بسیاری از ورزشکاران نیز انگیزه ی اجتماعی شرکت در فعالیت های ورزشی را ملاقات با مردم در هر زمان اعلام کرده اند.

اوقات شخصی

در حالی که برخی از ورزش و اوقات فراغت فرصتی برای پیدا کردن دوستان استفاده می کنند، برخی دیگر این فعالیت ها را برای اوقات شخصی خود می دانند. این گروه معتقدند که ورزش کردن با زندگی خانوادگی متفاوت است و فرد در این لحظات وقت را به خودش اختصاص می دهد.

توسعه ی مهارت های شخصی

در حالی که برخی فعالیت بدنی را برای پیدا کردن دوستان و برخی برای اوقات شخصی می دانند، بعضی معتقدند که ورزش و فعالیت های بدنی به توسعه مهارت های شخصی مثل کسب اعتماد به نفس، رشد باور های شخصی کمک می کند.

تأثیر ورزش در شخصیت

شخصیت اجتماعی بیان کننده ی رشد صحیح و طبیعی روانی افراد است. چنانچه تربیت بدنی در یک جامعه مطابق با اصول این علم در نظر باشد، افراد ورزشکار را از فرد گرایبی و خود محوری خارج کرده و رشد

روحیات طبیعی را در فرد بهبود می بخشد که در نتیجه شکوفا شدن این استعداد، فرد با سایر افراد اجتماع آسانتر ارتباط برقرار کرده و در کنار آنها زندگی می نماید، آیزاک با گردآوری لیست مهمی از نتایج تحقیقات ورزش و شخصیت بیان کرد که سه زمینه خوب از شخصیت در رابطه با ورزش از قبیل برون گرایی، روان رنجوری و سایکوتیسم وجود دارد و برخی از صفات، حالات و خلق و خوی ارتباط تغییرات ناشی از ورزش در شخصیت به تدریج و آهسته و: «خوبی با رفتار ورزشی دارند. وی می گوید پس از سالها روی می دهد، زیرا ورزش اعمال سیستم عصبی سمپاتیک، انتظارات و ارزش ها را تغییر می دهد.

روش شناسی

نظر به اینکه هدف اصلی از انجام این تحقیق شناخت رابطه مشارکت در ورزش با میل به خشونت در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل است، بنابراین می توان گفت از نظر هدف و از نظر اجرا براساس ماهیت، یک پژوهش توصیفی- پیمایشی است.

جامعه آماری تحقیق حاضر کلیه معلمان ورزش (زن و مرد) شهرستان آمل می باشد. به علت تعداد محدود جامعه آماری برابر با نمونه آماری می باشد. با توجه به تعداد معلمان ورزش شهرستان آمل که تعداد آنها ۱۶۹ نفر می باشد و به علت تعداد کم جامعه آماری محقق از روش تمام شمار جهت نمونه گیری استفاده می نماید و جامعه آماری برابر با نمونه آماری می باشد.

در این پژوهش برای جمع آوری اطلاعات از روش های کتابخانه ای و میدانی استفاده شده است. ابزار گردآوری در تحقیق حاضر پرسشنامه می باشد.

در تحقیق حاضر برای اندازه گیری داده ها از ۲ پرسشنامه مشارکت ورزشی ۱۲ سوالی شارکلی و پرسشنامه خشونت در محیط کار که ۳ بخش خشونت فیزیکی و خشونت روانی (لفظی، جنسی و نژادی) و خشونت واکنشی را اندازه گیری می نماید.

در این پژوهش برای تجزیه و تحلیل داده های جمع آوری شده: برای تحلیل توصیفی داده های جمع آوری شده از شاخص های آمار توصیفی نظیر فراوانی، درصد فراوانی، میانگین، انحراف معیار و واریانس استفاده و جهت تحلیل استنباطی داده ها از آزمون کلموگراف- اسمیرنوف، برای تعیین نرمال یا غیر نرمال بودن داده ها که اگر داده نرمال بود از روش پارامتریک (آزمون پیرسون) و در غیر این صورت از روش غیر پارامتریک (آزمون اسپیرمن) استفاده خواهد شد و تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS صورت خواهد پذیرفت.

یافته های تحقیق

در ابتدا با استفاده از آمار توصیفی، مشخصات فردی افراد با استفاده از نمودار مورد بررسی قرار گرفت و با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و آزمون فریدمن برای هر عامل، پذیرش یا عدم پذیرش فرضیه های پژوهش بررسی گردید که:

بین مشارکت در ورزش با میل به خشونت در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی داری وجود دارد. همچنین بین مشارکت در ورزش با مولفه های میل به خشونت در محیط کار (خشونت فیزیکی، خشونت روانی، خشونت واکنشی) در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی داری وجود دارد.

جدول ۱- نتایج همبستگی پیرسون بین مشارکت در ورزش و میل به خشونت در محیط کار

عامل	شاخص ها	نتایج
مشارکت در ورزش میل به خشونت در محیط کار	مقدار همبستگی (r)	** -۰/۴۶۴
	سطح معناداری (sig)	۰/۰۰۰۱
	تعداد نمونه (n)	۱۶۹
مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت فیزیکی	مقدار همبستگی (r)	** -۰/۴۷۲
	سطح معناداری (sig)	۰/۰۰۰۱
	تعداد نمونه (n)	۱۶۹
مشارکت در ورزش و میل به بروز خشونت روانی	مقدار همبستگی (r)	** -۰/۴۳۶
	سطح معناداری (sig)	۰/۰۰۰۱
	تعداد نمونه (n)	۱۶۹
مشارکت در ورزش و میل به بروز خشونت واکنشی	مقدار همبستگی (r)	** -۰/۴۹۰
	سطح معناداری (sig)	۰/۰۰۰۱
	تعداد نمونه (n)	۱۶۹

سطح ۰/۹۹ معنی دار شد. * در سطح ۰/۹۵ معنی دار شد. ns- همبستگی معنی دار نشد.

بین مشارکت در ورزش با میل به خشونت در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه وجود دارد.

یافته های جدول ۱ نشان داد که بین مشارکت در ورزش با میل به خشونت در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی داری وجود دارد؛ چرا که سطح معناداری مشاهده شده (sig= ۰/۰۰۰۱) از

مقدار خطای پیش بینی شده (۰/۰۱) کوچکتر می باشد. لذا با ۹۹ درصد اطمینان می توان قضاوت نمود که بین مشارکت در ورزش با میل به خشونت

در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی وجود دارد در نتیجه هرچه مشارکت در ورزش افزایش یابد میل به خشونت در محیط کار کاهش می یابد.

بین مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت فیزیکی در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه وجود دارد.

یافته های جدول ۱ نشان داد که بین مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت فیزیکی در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی داری وجود دارد؛ چرا که سطح معناداری مشاهده شده ($\text{sig}= ۰/۰۰۰۱$) از مقدار خطای پیش بینی شده (۰/۰۱) کوچکتر می باشد. لذا با ۹۹ درصد اطمینان می توان قضاوت نمود که بین مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت فیزیکی در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه وجود دارد. در نتیجه هرچه مشارکت در ورزش افزایش یابد میل به خشونت فیزیکی در محیط کار کاهش می یابد.

بین مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت روانی در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه وجود دارد.

یافته های جدول ۱- نشان داد که بین مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت روانی در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی داری وجود دارد؛ چرا که سطح معناداری مشاهده شده ($\text{sig}= ۰/۰۰۰۱$) از مقدار خطای پیش بینی شده (۰/۰۱) کوچکتر می باشد. لذا با ۹۹ درصد اطمینان می توان قضاوت نمود که بین مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت روانی در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه وجود دارد. در نتیجه هرچه مشارکت در ورزش افزایش یابد میل به خشونت روانی در محیط کار کاهش می یابد

بین مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت واکنشی در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه وجود دارد.

یافته های جدول ۱- نشان داد که بین مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت واکنشی در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی داری وجود دارد؛ چرا که سطح معناداری مشاهده شده ($\text{sig}= ۰/۰۰۰۱$) از مقدار خطای پیش بینی شده (۰/۰۱) کوچکتر می باشد. لذا با ۹۹ درصد اطمینان می توان قضاوت نمود که بین مشارکت در ورزش با میل به بروز خشونت واکنشی در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه وجود دارد. در نتیجه هرچه مشارکت در ورزش افزایش یابد میل به خشونت واکنشی در محیط کار کاهش می یابد

آزمون فریدمن برای رتبه بندی متغیرها

جدول ۲- آزمون فریدمن

۱۶۹	تعداد
۶۶.۲۴۴	مقدار آماره کای دو
۲	درجه آزادی
۰.۰۰۰۱	(sig)

با توجه به نتایج جدول ۲ چون سطح معنی داری آزمون کوچکتر از ۰/۰۵ است ادعای یکسان بودن رتبه(اولویت) متغیرها پذیرفته نمی شود.

جدول ۳- میانگین رتبه ها

متغیرها	میانگین رتبه ها
خشونت فیزیکی	۲.۰۳
خشونت روانی	۲.۰۷
خشونت واکنشی	۱.۹۰

با توجه به نتایج جدول ۳- متغیر خشونت روانی دارای بهترین میانگین رتبه ای و متغیرهای خشونت فیزیکی و خشونت واکنشی در ردیف های بعدی قرار می گیرند.

بحث و نتیجه گیری

منطبق کردن نتایج تحقیق با یک اصول عملی نیازمند هم خوانی نتایج تحقیقات دیگر پژوهشگران دارد. در این قسمت تحلیل یافته ها با توجه به ادبیات تحقیق که با متغیرهای این تحقیق ارتباط دارند توضیح داده می شود و در نهایت نتیجه گیری انجام گرفته و پیشنهادها ارائه می شود.

ارتقای مشارکت اجتماعی یکی از وظایف مهمی است که بر دوش ورزش گذاشته شده است. قطعاً مشارکت اجتماعی شادی و نشاط اجتماعی را در پی خواهد داشت. جامعه ایران به لحاظ مواجه شدن با تحولات ساختاری مانند مسائل اقتصادی و اجتماعی، گذر از جامعه سنتی به مدرن و حضور تکنولوژی های جدید دچار آسیب های اجتماعی شده که نشاط و شادی اجتماعی را تحت تاثیر قرار داده است. قطعاً اگر بتوانیم با یک سری برنامه ریزی درست، بلند مدت و کارشناسی شده، شادی و نشاط را گسترش بدهیم می توانیم با آسیب های اجتماعی مبارزه کنیم و افسردگی جامعه را از بین ببریم و سطح امید به زندگی مردم را بالا ببریم.

نتایج تحقیق نشان می دهد که بین مشارکت در ورزش با میل به خشونت در محیط کار در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی داری وجود دارد، در نتیجه هرچه مشارکت در ورزش معلمان ورزش شهرستان آمل افزایش می یابد میل به خشونت در آنان کاهش می یابد. نتایج تحقیق با نتایج تحقیقات ورتومن و همکاران (۲۰۱۶)، آلفونسو سالگوارو و همکاران (۲۰۱۱) و نصیری (۱۳۹۴) همسو می باشد.

مشارکت در ورزش یکی از راه هایی است که افراد می توانند به کمک آن بر فشارهای جسمی، روحی، روانی و اجتماعی ناشی از زندگی در دنیای متلاطم و پرتنش امروزی فایق آیند. تحقیقات نشان داده اند، اشخاصی که به طور منظم در ورزش مشارکت می کنند، کمتر از دیگران دچار ناراحتی های قلبی و عروقی می شوند، فشارهای عصبی کمتری را تحمل می کنند و از اعتماد به نفس بیشتری برخوردارند (صفرزایی و همکاران، ۱۳۹۴). از طرفی سلامتی مردم باعث سلامتی اجتماع می شود، سلامتی و تندرستی میتواند باعث حفظ مشارکت در انواع ورزش ها و به کار گرفتن هر نوع فعالیت بدنی شود، بعلاوه سلامتی اشخاص باعث بدست آوردن نتایج بهتری در کار و زندگی می شود (سالگوارو و همکاران، ۲۰۱۱) و اگر این امر به صورت علمی و اصولی انجام شود، باعث تحولات فکری و فردی می شود که غیر از سالم سازی بدن، دگرگونی های مثبت در شخصیت فرد ایجاد می کند. دلیل این امر آن است که بدن انسان برای انجام حرکت و فعالیت ساخته شده است و هرچقدر فرد فعال تر باشد، کارایی او نیز بیشتر خواهد بود.

بیشتر تمایلات به بروز خشونت، پاسخ های غیرمنطقی به محرک های ناکامی هستند. برطبق آخرین یافته های این تئوری، محرک های ناکامی منجر به تجربه احساسات منفی توسط افراد می گردد و در نتیجه افراد برای واکنش یا اعمال خشونت آمیز تحریک می شوند. براین اساس، و بر مبنای رابینسون و بنت (۱۹۹۷) خشونت به عنوان انگیزه وسیله ای برای بهبود موقعیت بازیابی برابری و به عنوان انگیزه ابرازی برای تخلیه و رها شدن عصبانیت یا پرخاشگری مورد استفاده قرار می گیرد.

ورزش عموماً انباشته از فرصت های مناسب جهت برخورد با موانع و مشکلات و اتخاذ شیوه های مناسب برای رفع آن هاست و این وضعیت از نظر سلامت روانی فرد بسیار مهم است. در واقع انتخاب شیوه یا شیوه های ورزشی که منجر به تسلط و غلبه بر موانع شود، از نظر سلامت روانی بسیار مهم است، زیرا نه تنها باعث احساس رضایت در فرد شده، بلکه باعث می شود در

برخورد با موانع و مشکلات روحیه ای مقاوم، جستجوگر، چاره اندیش، منعطف و تحمل پذیر داشته باشد. بنابراین در جامعه و همچنین در بین معلمان مورد مطالعه این تحقیق هرچه فعالیت ورزشی و مشارکت در ورزش بیشتر باشد میل به بروز خشونت کاهش می یابد.

همچنین نتایج تحقیق نشان داد که بین مشارکت در ورزش با میل به خشونت فیزیکی در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی داری وجود دارد، در نتیجه هرچه مشارکت در ورزش معلمان ورزش شهرستان آمل افزایش یابد میل به خشونت فیزیکی در آنها کاهش می یابد. این نتیجه با تحقیقات انجام

گرفته وارنس^۱ (۲۰۱۴)، تول و همکاران (۲۰۱۳)، پلایسیرال و همکاران (۲۰۱۲)، نیکوفر و همکاران (۱۳۹۴)، شیخ بردیسی و همکاران (۱۳۹۲) همخوانی دارد.

فعالیت بدنی موجب بهبود افسردگی و اضطراب م‌یشود و همچنین انجام مداوم فعالیت ورزشی، آمادگی جسمانی و آمادگی قلبی عروقی فرد را ارتقاء می‌دهد که نتیجه آن، کاهش پاسخ‌های هیجانی و روانی شخص می‌باشد. همچنین گزارش شده است که ورزش و فعالیت بدنی با کاهش سطح کورتیزول (هورمونی که با فشار عصبی ترشح می‌شود) و افزایش سطح سروتونین (هورمونی مؤثر در خلق و خو) موجب بهبود سلامت روانی فرد می‌شود (استفن، ۲۰۰۸).

همچنین نتایج تحقیق نشان داد که بین مشارکت در ورزش با میل به خشونت روانی در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد، در نتیجه هرچه مشارکت در ورزش معلمان ورزش شهرستان آمل افزایش یابد میل به خشونت روانی در آنها کاهش می‌یابد. این نتیجه با تحقیقات انجام گرفته تول و همکاران (۲۰۱۳)، پلایسیرال و همکاران (۲۰۱۲)، ورتومن و همکاران (۲۰۱۶)، نیکوفر و همکاران (۱۳۹۴)، شیخ بردیسی و همکاران (۱۳۹۲) و آلفونسو سالگوارو و همکاران (۲۰۱۱)، همخوانی دارد. همچنین نتایج تحقیق نشان داد که بین مشارکت در ورزش با میل به خشونت واکنشی در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد، در نتیجه هرچه مشارکت در ورزش معلمان ورزش شهرستان آمل افزایش یابد میل به خشونت واکنشی در آنها کاهش می‌یابد. این نتیجه با تحقیقات انجام گرفته وارنس (۲۰۱۴)، نیکوفر و همکاران (۱۳۹۴)، نصیری (۱۳۹۴) و شیخ بردیسی و همکاران (۱۳۹۲) همخوانی دارد.

ورزش و ورزش کردن پدیده‌ای است که در شرایط کنونی زندگی بشر برای پر کردن خلا ناشی از زندگی ثابت و تحرک اساسی بدن صورت می‌گیرد و دربرگیرنده یک سری حرکات سیستماتیک و حساب شده برای حصول به هدف بالا بردن درجه سلامتی تن و روان و سلامت عقل و هوش و بعد ارضای غرایز طبیعی، نباید چنین تصور کرد که تربیت بدنی امری بی‌ارزش و صرفاً تفننی است و فقط وسیله‌ای است که موجبات سرگرمی را فراهم می‌سازد، بلکه برعکس باید آنرا جزو مهمی از فعالیت‌های زندگی روزمره خود به شمار آورد.

ورزش و تربیت بدنی که خواص و ویژگی‌های علمی آن در ابعاد فرهنگی و اجتماعی بارز و روشن است و در بهداشت و سلامت جسم و روان، در نشاط و تفریح خاطر و در افزایش قابلیت‌های کاربردی عضلات و کاهش تحریک‌پذیری، هنگام انجام امور مختلف و بالاخره در آموزش‌های اخلاقی و اجتماعی نقش مؤثر و کارساز دارد.

1 Warnes Tony

به همین لحاظ کشورهای مختلف جهان در قوانین خود، جایگاه ویژه ای را برای تربیت بدنی و ورزش پیش بینی کرده اند و سازمان ها و نهادهای مختلفی را برای توسعه و گسترش آن به وجود آوردند و جایگاه آن را حتی تا حوزه وزارت ارتقاء داده اند.

در جامعه اسلامی ما نیز همه امور فرهنگی، اجتماعی و همه مسائل ارزشی آن مبتنی بر فرهنگ اسلامی است، به این مهم توجه خاص شده است و در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بر تعمیم و گسترش ورزش و تربیت بدنی تصریح شده و تاکید فراوان شده است و دولت در کنار تلاش های گسترده ای که برای حل مشکلات اقتصادی، اجتماعی، سیاسی خود داشته در این زمینه نیز کوشش همه گیر و توجهی همه جانبه داشته است.

روانشناسان معتقدند افرادی که ورزش می کنند و اوقات فراغت خود را بیشتر با انجام فعالیت های بدنی می گذرانند از رشد عاطفی خوبی برخوردارند، فعالیت های ورزشی فرصت مناسبی را برای ابراز شادی، علاقه، عدم پرخاشگری و ایجاد حس خودباوری، اعتماد به نفس و کسب شایستگی های فردی موثر است. بروز این حس ها از طریق تربیت بدنی و ورزش ممکن است. فعالیت های بدنی و ورزش سبب فرو نشاندن پرخاشگری نهفته می شود که در آن اشخاص پرخاشگر خود را به صورت رفتار منفی نشان می دهند. بطور کلی نتایج نشان داد که فعالیت و مشارکت در ورزش می تواند باعث کاهش میل به خشونت معلمان شود بنابراین می توان گفت به وسیله ورزش می توان ظرفیت معلمان را در مقابله با فشارهای روانی در محل کار افزایش داد. لذا به مدیران پیشنهاد می شود که موجبات نهادینه شدن فعالیت بدنی و ورزش در سازمان را فراهم کنند.

پیشنهادهات

با توجه به نتایج تحقیق و اینکه مشارکت در ورزش با میل به خشونت فیزیکی در معلمان ورزش شهرستان آمل رابطه منفی داشت، به مدیران و مسئولین پیشنهاد می گردد در جهت حضور و تداوم مشارکت معلمان در ورزش برنامه ریزی لازم را انجام داده تا خشونت فیزیکی کاهش یابد.

همچنین به مسئولین پیشنهاد می گردد با برگزاری مراسم و بازی های سرگرم کننده تفریحی - فرهنگی با نشاط که مشارکت معلمان ورزش را افزایش دهد در جهت کاهش هرچه بیشتر خشونت گام بدارند و با ایجاد نشاط و سرگرمی در فعالیت های ورزشی و برگزاری مسابقات ویژه معلمان شرایط را جهت جلوگیری از بروز و میل به خشونت در میان معلمان محیا سازند.

منابع

- راسخ، نازنین؛ نصراله، سجادی(۱۳۹۴)، استراتژی های توسعه ورزش قهرمانی بانوان کشور ایران بر اساس مدل SPP، مدیریت منابع انسانی در ورزش، دوره ۲، شماره ۲، بهار و تابستان ۱۳۹۴،
- رحمانی آزاد*، داداش زاده عباس، نامدار حسین، اکبری محمدعلی، اله بخشیان عاطفه(۱۳۸۸)، بررسی خشونت محل کار علیه پرسنل فوریت های پزشکی در استان آذربایجان شرقی، مجله علمی پزشکی قانونی : تابستان ۱۳۸۸، دوره ۱۵، شماره ۲ (مسلسل ۵۴)
- رفیع پور، فرامرز (۱۳۷۸) (ب)، آنومی یا آشفتگی اجتماعی (پژوهش ی در زمینه پتانسیل آنومی در شهر تهران)، تهران، سروش.
- شیخ بردسیری، حجت؛ اسکندر زاده، صادق؛ امینی زاده، محسن؛ سرحدی، مهدیه؛ خادمی پور، غلام رضا و موسوی، م.، (۱۳۹۲)، بررسی فراوانی خشونت محل کار و عوامل مؤثر در بروز این نوع خشونت علیه کارکنان فوریت های پزشکی استان کرمان، مجله مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی کرمان، دوره ۱، شماره ۲.
- قاسمی، حمید و همکاران.(۱۳۸۷). فعالیت های رسانه ای در ورزش. انتشارات بامداد کتاب، تهران
- مهداد، ع.، ذاکرین، س.، مهدی زادگان، ا.، (۱۳۹۲)، اثر تعدیلی ویژگی های شخصیتی بر رابطه بین عدالت سازمانی ادراک شده و میل به بروز خشونت در محیط کار، دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، سال چهاردهم، شماره ۲، پیاپی ۵۲.
- نصیری، زینب، ۱۳۹۴، تاثیر مشارکت ورزشی بر سازگاری اجتماعی دانش آموزان دختر، اولین همایش ملی علوم ورزشی و تربیت بدنی ایران، بصورت الکترونیکی، انجمن توسعه و ترویج علوم و فنون بنیادین، http://www.civilica.com/Paper-SPORTCONF01-SPORTCONF01_028.html
- نیکوفر، مرتضی؛ امید محمد دوست و موسی قوام صفت، ۱۳۹۴، بررسی عوامل بازدارنده مشارکت دانشجویان پسر دانشگاه سیستان و بلوچستان در برنامه های ورزشی، اولین همایش ملی دستاوردهای نوین تربیت بدنی و ورزش، چابهار، دانشگاه بین المللی چابهار،
- http://www.civilica.com/Paper-IUCSPORT01-IUCSPORT01_035.html

Alfonso salquero, Raquel Martinez-Garcia, Olga Molinero, sara Marquez.(2011).”physical activity, quality of life and symptoms of depression in community-dwellang and institutionalized older adults “Archive of Gearontology and geriatrics, volume 53, Issue 2, page 152-157

Boyle M, Koritsas S, Coles J, Stanley J(2007). A pilot study of workplace violence towards paramedics. Emerg Med J, Forensic Medicine 2007; 12(4): 202-9. [In Persian].

Cronin LD & Allen J (2017) Development and initial validation of the Life Skills Scale for Sport, Psychology of Sport and Exercise, 28, pp. 105-119.

Farrenko, T. M. (2006). Work place violence. Available from: <http://www.osha.gov>.

Felson, R.B. (2006). Violence as instrumental behavior. In Kelloway, E. K., Barling, J., Hurrell, J.J., (Eds.). Handbook of work place violence. Thousand Oaks, CA: Sage Publication

Plaisieral, I.J. G.M. & De Bruijn, J.H., Smit, R., De Graaf, M., Ten Have, A.T.F., Beekman, R., Van Dyck, & Penninx, B.W.J.H. (2008). "Work and family roles and the association with depressive and anxiety disorders: Differences between men and women". Journal of Affective Disorders, 105; PP:63-72.

Rugayah Hashim, Mohd Anuar Mazuki, Mustaza Ahmad, Zulkifli Baharudin. (2011) "Quality of Life and Wellness through Sports Participation

among the Staff at Universiti Teknologi MARA (UiTM)" The International Journal of Sport and Society. Volume 2, Number 1. 2011. page 55-65

Salimi J, Ezazi Erdi L, Karbakhsh Davari M (2007). Violence against nurses in non-psychiatry emergency wards. 2007; 24(11): 760-3.

Tol WA, Barbul C, van Ommeren M. Management of acute stress, PTSD, and bereavement WHO recommendations. JAMA 2013; 310:477-8

Vertommen, T., Tollenaar, J., Maebe, G., & De Martelaer, K. (2016). Interpersonal violence against children in sport in the Netherlands and Belgium, child protection and abuse in sport: International perspectives in research, policy and practice. London: Routledge. Child Abuse & Neglect 51 (2016) 223-236

Warnes Tony, 2012. "Population studies & environment factor affecting quality of life, sheffield Institute for studies on aging, science Blog". February.

Abstract

This research has been undertaken to examine the relationship between participation in sports with the desire for violence in the workplace in teachers. The purpose of this study is applied to applied research. Due to the fact that in this research, library study method and field method such as questionnaire, it can be stated that the present study is based on the nature and method of a descriptive-survey study. The statistical population of this research is all teachers of sport (men and women) in Amol city. Because the statistical community is low, we will select a statistical sample of 169 people. Data were collected using a standard questionnaire of sports participation and a questionnaire on violence in the workplace, measured by Likert scale 5. The Cronbach's alpha coefficient calculated in this study in a preliminary study with the distribution of 15 questionnaires of sports participation 0.89 and violence 0.87 in the work environment. The results of the research showed that there is a negative and significant relationship between participation in sport with desire for violence in the work environment in the teachers of Amol sport, because the observed significant level ($\text{sig} = 0.0001$) of predicted error value ($01 / 0$) is smaller. The results also showed that there is a negative and significant relationship between participation in sport with components of the desire for violence in the workplace (physical violence, psychological violence, and reactionary violence).

Keywords: sports participation, violence, work environment, sports teachers, Amol